Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B**

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 17ης Ιουλίου 1969

περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων

(69/335/ΕΟΚ)

(ΕΕ Ν 249 της 3.10.1969, σ. 25)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Οδηγία του Συμβουλίου της 9ης Απριλίου 1973 (73/79/ΕΟΚ)	Ν 103	13	18.4.1973
►**M2**	Οδηγία του Συμβουλίου της 7ης Νοεμβρίου 1974 (74/553/ΕΟΚ)	Ν 303	9	13.11.1974
►**M3**	Οδηγία του Συμβουλίου της 10ης Ιουνίου 1985 (85/303/ΕΟΚ)	L 156	23	15.6.1985

Τροποποιείται από:

►**A1**	Πράξη προσχώρησης της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου (*)	L 73	14	27.3.1972
	(όπως προσαρμόστηκε από την απόφαση του Συμβουλίου της 1ης Ιανουαρίου 1973)	L 2	1	1.1.1973
►**A2**	Πράξη προσχώρησης της Ελλάδας (*)	L 291	17	19.11.1979
►**A3**	Πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας	L 302	23	15.11.1985
►**A4**	Πράξη προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας	C 241	21	29.8.1994
	(όπως προσαρμόστηκε από την απόφαση 95/1/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ του Συμβουλίου)	L 1	1	1.1.1995

(*) Η παρούσα πράξη δεν έχει δημοσιευτεί στην ελληνική γλώσσα.

▼B

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 17ης Ιουλίου 1969

περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων

(69/335/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 99 και 100,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Συνελεύσεως [1],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [2],

Εκτιμώντας:

ότι σκοπός της συνθήκης είναι η δημιουργία μιας οικονομικής ενώσεως με χαρακτηριστικά γνωρίσματα ανάλογα με εκείνα μιας εσωτερικής αγοράς και ότι μία από τις βασικές προϋποθέσεις για να επιτευχθεί τούτο είναι η προώθηση της ελευθέρας κινήσεως των κεφαλαίων·

ότι οι έμμεσοι φόροι, οι επιβαλλόμενοι επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων, οι οποίοι ισχύουν σήμερα στα Κράτη μέλη, ήτοι ο φόρος ο οποίος επιβάλλεται επί των εταιρικών εισφορών και ο φόρος χαρτοσήμου επί των τίτλων, δημιουργούν διακρίσεις, διπλές φορολογίες και ανισότητες, οι οποίες εμποδίζουν την ελευθέρα κυκλοφορία των κεφαλαίων και οι οποίες, συνεπώς, πρέπει να εξαλειφθούν διά της εναρμονίσεως·

ότι η εναρμόνιση των φόρων αυτών, οι οποίοι επιβάλλονται επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων, πρέπει να διαμορφωθεί κατά τρόπο, ώστε οι συνέπειες επί του προϋπολογισμού για Κράτη μέλη να περιορίζονται στο ελάχιστο·

ότι η είσπραξη του φόρου χαρτοσήμου από ένα Κράτος μέλος επί των τίτλων των άλλων Κρατών μελών, οι οποίοι έχουν εισαχθεί ή εκδοθεί στην επικράτειά του, είναι αντίθετη προς την έννοια μιας κοινής αγοράς, με χαρακτηριστικά γνωρίσματα μιας εσωτερικής αγοράς·

ότι εξάλλου κατέστη φανερό, ότι η διατήρηση του φόρου χαρτοσήμου επί των τίτλων των κρατικών εκδόσεων δανείων, ως και επί της εισαγωγής ή εκδόσεως στην αγορά ενός Κράτους μέλους ξένων τίτλων, δεν είναι επιθυμητή από οικονομικής απόψεως και απομακρύνεται, εξάλλου, από την κατεύθυνση, την οποία ακολουθεί το φορολογικό δίκαιο των Κρατών μελών στο πεδίο αυτό·

ότι, υπό τις προϋποθέσεις αυτές, πρέπει να καταργηθεί ο φόρος χαρτοσήμου επί των τίτλων, τόσο επί εκείνων, οι οποίοι αντιπροσωπεύουν ίδια κεφάλαια εταιριών, όσο και επί εκείνων, οι οποίοι αντιπροσωπεύουν δανειακά κεφάλαια, ανεξαρτήτως προελεύσεως·

ότι η έννοια μιας κοινής αγοράς, με χαρακτηριστικά γνωρίσματα εσωτερικής αγοράς, προϋποθέτει ότι η εφαρμογή επί των κεφαλαίων, τα οποία συγκεντρώνονται στο πλαίσιο μιας εταιρίας, ενός φόρου επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων, δεν πρέπει να επιβάλλεται παρά μόνο μία φορά στο πλαίσιο της κοινής αγοράς και ότι η φορολογία αυτή, για να μη διαταράσσει την κυκλοφορία των κεφαλαίων, πρέπει να ευρίσκεται στο αυτό επίπεδο σε όλα τα Κράτη μέλη·

([1]) ΕΕ αριθ. 119 της 3. 7. 1965, σ. 2057/65.
([2]) ΕΕ αριθ. 134 της 28. 7. 1965, σ. 2227/65.

▼B

ότι, λοιπόν, πρέπει να γίνει εναρμόνιση του φόρου τούτου, τόσον όσον αφορά την μορφή του, όσον και τους συντελεστές του·

ότι η διατήρηση άλλων εμμέσων φόρων που παρουσιάζουν τα ίδια χαρακτηριστικά με τον φόρο εισφοράς ή τον φόρο χαρτοσήμου επί των τίτλων, κινδυνεύει να θέσει εκ νέου υπό αμφισβήτηση τους σκοπούς, οι οποίοι επιδιώκονται από τα μέτρα τα οποία προβλέπονται από την παρούσα οδηγία και ότι επομένως η κατάργησή τους είναι επιβεβλημένη,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Τα Κράτη μέλη εισπράττουν φόρο επί των εισφορών σε κεφαλαιουχικές εταιρίες εναρμονισμένο σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 2 έως 9, ο οποίος ονομάζεται φόρος εισφοράς.

Άρθρο 2

1. Οι πράξεις, οι υποκείμενες στον φόρο εισφοράς, φορολογούνται μόνον στο Κράτος μέλος, στο έδαφος του οποίου ευρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοικήσεως της κεφαλαιουχικής εταιρίας κατά την στιγμή κατά την οποία διενεργούνται οι πράξεις αυτές.

2. Όταν η έδρα της πραγματικής διοικήσεως μιας κεφαλαιουχικής εταιρείας ευρίσκεται σε τρίτη χώρα και η καταστατική έδρα της σε Κράτος μέλος, οι πράξεις οι οποίες υπόκεινται στον φόρο εισφοράς φορολογούνται στο Κράτος μέλος, όπου ευρίσκεται η καταστατική έδρα.

3. Όταν η καταστατική έδρα και η έδρα της πραγματικής διοικήσεως μιας κεφαλαιουχικής εταιρίας ευρίσκονται σε τρίτη χώρα, η θέση στην διάθεση ενός υποκαταστήματος, το οποίο ευρίσκεται σε Κράτος μέλος, επενδεδυμένων κεφαλαίων ή κεφαλαίων προς εκμετάλλευση, δύναται να φορολογηθεί στο Κράτος μέλος, στο έδαφος του οποίου ευρίσκεται το υποκατάστημα.

Άρθρο 3

▼A1

1. Κατά την έννοια της παρούσης οδηγίας, ως κεφαλαιουχικές εταιρίες νοούνται:

α) οι εταιρίες του βελγικού, δανικού, γερμανικού, ►A3 ισπανικού, ◄ γαλλικού, ►A2 ελληνικού, ◄ ιρλανδικού, ιταλικού, λουξεμβουργιανού, ολλανδικού, ►A3 πορτογαλικού ◄ και αγγλικού δικαίου, που ονομάζονται αντιστοίχως:

— société anonyme/naamloze vennootschap, aktieselskab, Aktiengesellschaft, ►A3 sociedad anónima, ◄ société anonyme, ►A2 Ανώνυμος Εταιρία, ◄ companies incorporated with limited liability, società per azioni, société anonyme, naamloze vennootschap, ►A3 sociedade anónima, ◄ companies incorporated with limited liability;

— société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen, kommandit-aktieselskab, Kommanditgesellschaft auf Aktien, ►A3 sociedad comanditaria por acciones, ◄ société en commandite par actions, ►A2 Ετερόρρυθμος κατά μετοχάς Εταιρία, ◄ società in accomandita per azioni, société en commandite par actions, commanditaire vennootschap op aandelen ►A3 , sociedade em comandita por acções ◄;

— société de personnes à responsabilité limitée/ personenvennootschap met beperkte aansprakelijkheid, Gesellschaft mit beschränkter Haftung, ►A3 sociedad de responsabilidad limitada, ◄ société à responsabilité limitée, ►A2 Εταιρία Περιωρισμένης Ευθύνης, ◄ società a responsabilità limitata, société à responsabilité limitée ►A3 , sociedade por quotas ◄;

▼A4

Εταιρείες του αυστριακού δικαίου που αποκαλούνται:

— «Aktiengesellschaft»

— «Gesellschaft mit beschränkter Haftung»,

Εταιρείες του φινλανδικού δικαίου που αποκαλούνται:

— «osakeyhtiö — aktiebolag», «osuuskunta — andelslag», «säästöpankki — sparbank» και «vakuutusyhtiö — försäkringsbolag»,

Εταιρείες του σουηδικού δικαίου που αποκαλούνται:

— «aktiebolag»

— «bankaktiebolag»

— «försäkringsaktiebolag»

▼B

β) κάθε εταιρία, ένωση προσώπων ή νομικό πρόσωπο, των οποίων τα μερίδια, τα αντιπροσωπεύοντα κεφάλαιο ή εταιρική εισφορά, δύνανται να αποτελέσουν αντικείμενο διαπραγματεύσεως στο χρηματιστήριο·

γ) κάθε εταιρία, ένωση προσώπων ή νομικό πρόσωπο, που επιδιώκουν σκοπούς κερδοσκοπικούς, των οποίων τα μέλη έχουν το δικαίωμα να εκχωρούν άνευ προηγουμένης εγκρίσεως τα εταιρικά τους μερίδια σε τρίτους και δεν ευθύνονται για τα χρέη της εταιρίας, της ενώσεως προσώπων ή του νομικού προσώπου, παρά μόνο κατά το μέτρο της εισφοράς τους.

2. Εξομοιούνται προς κεφαλαιουχικές εταιρίες για την εφαρμογή της παρούσης οδηγίας κάθε άλλη εταιρία, ένωση προσώπων ή νομικό πρόσωπο, που επιδιώκουν σκοπούς κερδοσκοπικούς. Εν τούτοις, ένα Κράτος μέλος δύναται να μη τις θεωρεί ως κεφαλαιουχικές εταιρίες για την είσπραξη του φόρου εισφοράς.

Άρθρο 4

1. Υπόκεινται στο φόρο εισφοράς οι ακόλουθες πράξεις:

α) η σύσταση κεφαλαιουχικής εταιρίας·

β) η μετατροπή σε κεφαλαιουχική εταιρία μιας εταιρίας, ενώσεως προσώπων ή νομικού προσώπου, που δεν είναι κεφαλαιουχική εταιρία·

γ) η αύξηση του εταιρικού κεφαλαίου μιας κεφαλαιουχικής εταιρίας δι' εισφορών σε είδος, οποιασδήποτε μορφής·

δ) η αύξηση της εταιρικής περιουσίας μιας κεφαλαιουχικής εταιρίας δι' εισφορών σε είδος, οποιασδήποτε μορφής, αμοιβομένων όχι δια μεριδίων αντιπροσωπευτικών του εταιρικού κεφαλαίου ή της εταιρικής περιουσίας, αλλά δια δικαιωμάτων της ιδίας φύσεως προς εκείνα των εταίρων, όπως το δικαίωμα ψήφου, το δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη ή στο εκκαθαριστικό υπόλοιπο·

ε) η μεταφορά από τρίτη χώρα σε Κράτος μέλος της έδρας της πραγματικής διευθύνσεως εταιρίας, ενώσεως προσώπων ή νομικού προσώπου, των οποίων η καταστατική έδρα ευρίσκεται σε τρίτη χώρα και που θεωρούνται, για την καταβολή του φόρου εισφοράς ως κεφαλαιουχικές εταιρίες στο Κράτος μέλος αυτό·

ζ) η μεταφορά από Κράτος μέλος σε άλλο Κράτος μέλος της έδρας της πραγματικής διευθύνσεως μιας εταιρίας, ενώσεως προσώπων ή νομικού προσώπου, που θεωρείται, για την καταβολή του φόρου εισφοράς, ως κεφαλαιουχική εταιρία στο Κράτος μέλος αυτό, ενώ δεν θεωρείται ως κεφαλαιουχική εταιρία στο άλλο Κράτος μέλος·

η) η μεταφορά από ένα Κράτος μέλος σε άλλο Κράτος μέλος της καταστατικής έδρας μιας εταιρίας, συνεταιρισμού ή νομικού προσώπου, των οποίων η έδρα της πραγματικής διευθύνσεως ευρίσκεται σε τρίτη χώρα και που θεωρούνται, για την καταβολή του φόρου εισφοράς ως κεφαλαιουχικές εταιρίες

▼B

στο Κράτος μέλος αυτό, ενώ δεν θεωρούνται ως κεφαλαιουχικές εταιρίες στο άλλο Κράτος μέλος.

▼M3

2. Οι ακόλουθες πράξεις μπορούν να συνεχίσουν να υπόκεινται στο φόρο εισφοράς, εφόσον υπάγονται στο φορολογικό συντελεστή 1% την 1η Ιουλίου 1984.

▼B

α) η αύξηση του εταιρικού κεφαλαίου μιας κεφαλαιουχικής εταιρίας δια της κεφαλαιοποιήσεως κερδών, αποθεματικών ή προβλέψεων·

β) η αύξηση της εταιρικής περιουσίας μιας κεφαλαιουχικής εταιρίας δια παροχών πραγματοποιουμένων από ένα εταίρο, οι οποίες δεν επιφέρουν αύξηση του εταιρικού κεφαλαίου, αλλά έχουν ως αντιπαροχή μεταβολή των εταιρικών δικαιωμάτων ή δύνανται να επιφέρουν αύξηση της αξίας των εταιρικών μεριδίων·

γ) το δάνειο, το οποίο συνάπτει μία κεφαλαιουχική εταιρία, εφόσον ο πιστωτής έχει δικαίωμα επί ενός ποσοστού των εταιρικών κερδών·

δ) το δάνειο το οποίο συνάπτει μια κεφαλαιουχική εταιρία με ένα εταίρο, με την σύζυγο ή τέκνο ενός εταίρου, καθώς επίσης το δάνειο που συνάπτεται με τρίτο πρόσωπο, εάν τούτο είναι εγγυημένο από ένα εταίρο, υπό τον όρο ότι τα δάνεια αυτά έχουν την ιδία λειτουργία με την αύξηση του εταιρικού κεφαλαίου.

▼M3

Ωστόσο, η Ελληνική Δημοκρατία καθορίζει σε ποιες από τις ανωτέρω πράξεις επιβάλλει φόρο εισφοράς.

▼B

3. Δεν θεωρείται σύσταση κατά την έννοια της παραγράφου 1 περίπτωση α) οποιαδήποτε μεταβολή της συστατικής πράξεως ή του καταστατικού μιας κεφαλαιουχικής εταιρίας και ιδίως:

α) η μετατροπή μιας κεφαλαιουχικής εταιρίας σε κεφαλαιουχική εταιρία άλλου τύπου·

β) η μεταφορά από ένα Κράτος μέλος σε άλλο Κράτος μέλος της έδρας, της πραγματικής διευθύνσεως ή της καταστατικής έδρας μιας εταιρίας, ενώσεως προσώπων ή νομικού προσώπου, που θεωρούνται για την είσπραξη του φόρου εισφοράς ως κεφαλαιουχικές εταιρίες, σε κάθε ένα από τα ως άνω Κράτη μέλη·

γ) η μεταβολή του εταιρικού σκοπού μιας κεφαλαιουχικής εταιρίας·

δ) η παράταση της διαρκείας μιας κεφαλαιουχικής εταιρίας.

Άρθρο 5

1. Ο φόρος εκκαθαρίζεται:

α) στην περίπτωση της συστάσεως κεφαλαιουχικής εταιρίας, αυξήσεως του εταιρικού της κεφαλαίου ή της εταιρικής της περιουσίας, δηλαδή πράξεων αναφερομένων στο άρθρο 4 παράγραφος 1 περιπτώσεις α), γ) και δ), επί της πραγματικής αξίας των αγαθών οποιασδήποτε φύσεως, τα οποία έχουν εισφερθεί ή πρέπει να εισφερθούν από τους εταίρους, αφού αφαιρεθούν οι υποχρεώσεις οι οποίες έχουν αναληφθεί και οι επιβαρύνσεις στις οποίες έχει υποβληθεί η εταιρία εξ αφορμής κάθε μιας εισφοράς στα Κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να εισπράττουν τον φόρο εισφοράς κατά τον ρυθμό πραγματοποιήσεως των καταβολών·

β) στην περίπτωση μετατροπής σε κεφαλαιουχική εταιρία ή μεταφοράς της έδρας της πραγματικής διευθύνσεως ή της καταστατικής έδρας μιας κεφαλαιουχικής εταιρίας, δηλαδή πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 περιπτώσεις β), ε), στ), (SIC! δεν υπάρχει στοιχείο στ) στην

▼B

ελληνική) ζ) και η), επί της πραγματικής αξίας των κάθε φύσεως αγαθών, τα οποία ανήκουν στην εταιρία κατά τη στιγμή της μετατροπής ή της μεταφοράς, αφού αφαιρεθούν οι υποχρεώσεις και τα έξοδα, που την επιβαρύνουν την στιγμή εκείνη·

γ) στην περίπτωση αυξήσεως του εταιρικού κεφαλαίου δια της κεφαλαιοποιήσεως κερδών, αποθεματικών ή προβλέψεων, που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 περίπτωση α), επί του ονομαστικού ποσού της αυξήσεως αυτής·

δ) στην περίπτωση της αυξήσεως της εταιρικής περιουσίας, που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 περίπτωση β), επί της πραγματικής αξίας των γενομένων παροχών, αφού αφαιρεθούν οι υποχρεώσεις, οι οποίες ανελήφθησαν και τα έξοδα, τα οποία βαρύνουν την εταιρία λόγω των παροχών αυτών·

ε) στην περίπτωση δανείων, τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 4, παράγραφος 2 περιπτώσεις γ) και δ), επί του ονομαστικού ποσού του δανείου, το οποίο έχει συναφθεί.

▼M2

2. Στις περιπτώσεις, τις αναφερόμενες στην παράγραφο 1 περίπτωση α) και β), τα Κράτη μέλη δύνανται να καθορίζουν την πραγματική αξία των εταιρικών μεριδίων, τα οποία παρέχονται ή ανήκουν σε κάθε εταίρο· τούτο δεν ισχύει στις περιπτώσεις, όπου απαιτείται αποκλειστικά η παροχή εισφορών σε μετρητά. Η αξία επί της οποίας εκκαθαρίζεται ο φόρος δεν δύναται σε ουδεμία περίπτωση να είναι μικροτέρα από την ονομαστική αξία των εταιρικών μεριδίων, τα οποία παρέχονται ή ανήκουν σε κάθε εταίρο.

▼B

3. Το ποσό επί του οποίου ο φόρος εκκαθαρίζεται στην περίπτωση αυξήσεως του εταιρικού κεφαλαίου δεν συμπεριλαμβάνει:

— το ποσό των ιδίων περιουσιακών στοιχείων της κεφαλαιουχικής εταιρίας, τα οποία έχουν διατεθεί για την αύξηση του εταιρικού κεφαλαίου και έχουν ήδη υποβληθεί στον φόρο εισοφράς,

— το ποσό των δανείων, τα οποία έχουν συναφθεί από την κεφαλαιουχική εταιρία και μετατραπεί σε εταιρικά μερίδια και τα οποία έχουν ήδη υποβληθεί στο φόρο εισφοράς.

Άρθρο 6

1. Κάθε Κράτος μέλος δύναται να εξαιρέσει από την φορολογητέα βάση, την καθοριζομένη σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5, το ποσό της εισφοράς, το οποίο καταβάλλει εταίρος, ο οποίος φέρει απεριόριστη ευθύνη, για τις υποχρεώσεις μιας κεφαλαιουχικής εταιρίας, καθώς επίσης και το ποσοστό συμμετοχής του εταίρου αυτού στην εταιρική περιουσία.

2. Αν Κράτος μέλος κάμει χρήση της ευχέρειας, της προβλεπομένης από την παράγραφο 1, σε φόρο εισφοράς υπόκεινται:

— η μεταφορά της έδρας της πραγματικής διευθύνσεως της κεφαλαιουχικής εταιρίας σε άλλο Κράτος μέλος, το οποίο δεν κάνει χρήση αυτής της ευχέρειας,

— η μεταφορά της καταστατικής έδρας της κεφαλαιουχικής εταιρίας, της οποίας η έδρα της πραγματικής διευθύνσεως ευρίσκεται σε τρίτη χώρα, σε άλλο Κράτος μέλος το οποίο δεν κάνει χρήση αυτής της ευχερείας,

— κάθε πράξη, δια της οποίας η ευθύνη ενός εταίρου περιορίζεται στην συμμετοχή του στο εταιρικό κεφάλαιο, ιδίως όταν ο περιορισμός της ευθύνης προκύπτει από μια μετατροπή της κεφαλαιουχικής εταιρίας σε κεφαλαιουχική εταιρία διαφορετικού τύπου.

Ο φόρος εισφοράς εκκαθαρίζεται σε όλες αυτές τις περιπτώσεις βάσει της αξίας του ποσοστού της εταιρικής περιουσίας που

▼B

ανήκει στους εταίρους, οι οποίοι ευθύνονται απεριορίστως για τις υποχρεώσεις της κεφαλαιουχικής εταιρίας.

▼M3

Άρθρο 7

1. Τα κράτη μέλη απαλλάσσουν από το φόρο εισφοράς τις πράξεις εκτός από τις αναφερόμενες στο άρθρο 9 οι οποίες, την 1η Ιουλίου 1984, απαλλάσσονταν ή υπάγονταν στη φορολογία με συντελεστή 0,50 % ή μικρότερο.

Η απαλλαγή υπόκειται στους όρους που ίσχυαν κατά την ημερομηνία αυτή για τη χορήγηση απαλλαγής, ή, ενδεχομένως, για την επιβολή φορολογικού συντελεστή 0,50 % ή μικρότερου.

Η Ελληνική Δημοκρατία προσδιορίζει τις πράξεις τις οποίες απαλλάσσει του φόρου εισφοράς.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν, είτε να απαλλάσσουν του φόρου εισφοράς όλες τις πράξεις, εκτός από εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, είτε να επιβάλλουν ενιαίο συντελεστή που δεν θα υπερβαίνει το 1 %.

3. Σε περίπτωση αύξησης του εταιρικού κεφαλαίου, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο γ), μετά από μείωση του εταιρικού κεφαλαίου λόγω ζημιών, το τμήμα της αύξησης που αντιστοιχεί στη μείωση του κεφαλαίου μπορεί να απαλλάσσεται, υπό τον όρο ότι αυτή η αύξηση πραγματοποιείται εντός τεσσάρων ετών μετά τη μείωση του κεφαλαίου.

▼B

Άρθρο 8

▼M3

Με την επιφύλαξη του άρθρου 7 παράγραφος 1, τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάσσουν του φόρου εισφοράς τις πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2 και αφορούν:

▼B

— τις κεφαλαιουχικές εταιρίες, οι οποίες παρέχουν υπηρεσίες κοινής ωφελείας, όπως οι επιχειρήσεις δημοσίων μεταφορών, οι λιμενικές επιχειρήσεις ή επιχειρήσεις παροχής ύδατος, αερίου ή ηλεκτρικού, σε περίπτωση κατά την οποία το Κράτος ή τοπικοί οργανισμοί, κατέχουν τουλάχιστο το ήμισυ του εταιρικού κεφαλαίου,

— τις κεφαλαιουχικές εταιρίες, οι οποίες σύμφωνα με το καταστατικό τους και στην πράξη, επιδιώκουν αποκλειστικώς και αμέσως σκοπούς μορφωτικούς, φιλανθρωπικούς, αλληλοβοηθείας και εκπαιδευτικούς.

Άρθρο 9

Ορισμένες κατηγορίες πράξεων ή κεφαλαιουχικών εταιριών δύνανται να αποτελέσουν αντικείμενο απαλλαγών, μειώσεων ή επαυξήσεων των συντελεστών για λόγους φορολογικής δικαιοσύνης ή για λόγους κοινωνικούς ή για να δυνηθεί Κράτος μέλος να αντιμετωπίσει ειδικές καταστάσεις. Το Κράτος μέλος, το οποίο προτίθεται να λάβει τέτοια μέτρα, ειδοποιεί την Επιτροπή εντός ευλόγου χρόνου προς τον σκοπό της εφαρμογής του άρθρου 102 της συνθήκης.

Άρθρο 10

Πλην του φόρου εισφοράς, τα Κράτη μέλη δεν εισπράττουν, όσον αφορά τις εταιρίες, ενώσεις προσώπων ή νομικά πρόσωπα, που επιδιώκουν κερδοσκοπικούς σκοπούς, κανένα φόρο υπό οποιαδήποτε μορφή:

α) για τις πράξεις οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 4·

β) για τις εισφορές, δάνεια ή παροχές, που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο των πράξεων των αναφερομένων στο άρθρο 4·

▼B

γ) για την καταχώριση ή για οποιαδήποτε άλλη διατύπωση η οποία αποτελεί προϋπόθεση για την εκτέλεση μιας δρστηριότητος, και στην οποία μία εταιρία, ένωση προσώπων ή νομικό πρόσωπο, που επιδιώκουν κερδοσκοπικούς σκοπούς, δύναται να υπόκειται λόγω της νομικής της μορφής.

Άρθρο 11

Τα Κράτη μέλη δεν υποβάλλουν σε οποιοδήποτε φόρο οποιαδήποτε μορφή:

α) την δημιουργία, έκδοση, εισαγωγή στο χρηματιστήριο ή θέση σε κυκλοφορία, ή διαπραγμάτευση μετοχών, μεριδίων ή άλλων τίτλων ιδίας φύσεως, καθώς και τα πιστοποιητικά, τα παραστατικά των τίτλων αυτών, όποιος και αν είναι ο εκδότης τους·

β) τα δάνεια, συμπεριλαμβανομένων των παγίων δανείων, τα οποία συνάπτονται υπό μορφή εκδόσεως ομολογιών ή άλλων διαπραγματευσίμων τίτλων, όποιος και αν είναι ο εκδότης τους και όλες τις σχετικές διατυπώσεις, όπως την δημιουργία, έκδοση, εισαγωγή στο χρηματιστήριο, κυκλοφορία ή διαπραγμάτευση αυτών των ομολογιών ή άλλων διαπραγματεύσιμων τίτλων.

Άρθρο 12

1. Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις των άρθρων 10 και 11, τα Κράτη μέλη δύνανται να εισπράξουν:

α) φόρους μεταβιβάσεως επί κινητών αξιών, που εισπράττονται κατ' αποκοπή ή όχι·

β) φόρους μεταβιβάσεως, συμπεριλαμβανομένων των φόρων δημοσιότητος επί ακινήτων, επί της εισφοράς σε εταιρίες ενώσεις προσώπων ή νομικά πρόσωπα, που επιδιώκουν σκοπούς κερδοσκοπικούς ακινήτων ή επιχειρήσεων ευρισκομένων στην επικράτειά τους·

γ) φόροους μεταβιβάσεως, συμπεριλαμβανομένων των φόρων δημοσιότητος, επί ακινήτων, που αποτελούν αντικείμενο εισφοράς σε εταιρία, συνεταιρισμό ή νομικό πρόσωπο, που επιδιώκουν σκοπούς κερδοσκοπικούς, στο μέτρο που η μεταβίβαση των αγαθών αυτών έχει αντάλλαγμα διάφορο από την χορήγηση εταιρικών μεριδίων·

δ) φόρους, οι οποίοι επιβάλλονται επί συστάσεως, εγγραφής ή άρσεως προνομίων και υποθηκών·

ε) φόρους οι οποίοι έχουν ανταποδοτικό χαρακτήρα·

στ) τον φόρο προστιθεμένης αξίας.

2. Οι φόροι και τα τέλη, που αναφέρονται στην παράγραφο 1 περιπτώσεις β), γ), δ) και ε) είναι οι αυτοί είτε ευρίσκεται η έδρα της πραγματικής διευθύνσεως ή η καταστατική έδρα της εταιρίας, συνεταιρισμού ή νομικού προσώπου, που επιδιώκουν κερδοσκοπικούς σκοπούς, στην επικράτεια του Κράτους, το οποίο εισπράττει τον φόρο, είτε όχι. Οι φόροι αυτοί δεν δύνανται επίσης να είναι μεγαλύτεροι από εκείνους οι οποίοι επιβάλλονται για παρόμοιες πράξεις στο Κράτος μέλος, το οποίο εισπράττει τον φόρο.

Άρθρο 13

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1972 τις νομοθετικές και διοικητικές διατάξεις, οι οποίες είναι απαραίτητες για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσης οδηγίας και ενημερώνουν αμέσως σχετικά την Επιτροπή.

Άρθρο 14

Τα Κράτη μέλη μεριμνούν να γνωστοποιήσουν στην Επιτροπή το κείμενο των βασικών διατάξεων εσωτερικού δικαίου, που εκδί-

▼B

δουν μεταγενέστερα, στο πεδίο το οποίο διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 15

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα Κράτη μέλη.